

Ἰούλιος

Κυριακή 2α Ἰουλίου 2023

Κυριακή Δ΄ Ματθαίου.

(Ματθ. 8, 5 – 13).

«...ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε» (Ματθ. 8, 10).

Στὴν Καπερναοὺμ βλέπουμε σήμερα τὸν Ἰησοῦ νά περπατάει. Στὸν δρόμο Του συναντιέται μ' ἓναν ἑκατόνταρχο, πού παρακαλεῖ τὸν Ἰησοῦ νά θεραπεύσει ἓναν ὑπηρέτη του. Αὐτό τό ἦθος ἀπέσπασε τὸν θαυμασμό τοῦ Ἰησοῦ!

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος τονίζει σκόπιμα πῶς «ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε». Θέλει νά μᾶς προβληματίσει. Θέλει νά μᾶς παροτρύνει νά μιμηθοῦμε τὸν πιστό καί εὐγενικό ἑκατόνταρχο. Τί θαύμασε ὁ Χριστός; Τό λέγει ὁ Ἰδιος: «οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραήλ τοσαύτην πίστιν εὔρον». Ἡ πίστη αὐτοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι

ἀξιοθαύμαστη καί μοναδική. Ἡ πίστη του ἔχει ταπεινωση καί ἀγάπη. Αὐτά τὰ δύο εἶναι πού ἐξασφαλίζουν τόν ἔπαινο καί τόν θαυμασμό τοῦ Χριστοῦ.

Πρῶτον, ἡ ταπεινωση τοῦ ἐκατόνταρχου ἐκδηλώνεται σέ διάφορα σημεία τοῦ περιστατικοῦ. Ἡ ταπεινωση πού διαθέτει εἶναι αὐθεντική καί συνειδητή. Δέν εἶναι ταπεινόσχημος οὔτε ὑποκριτής. Ταπεινώνεται ἐλεύθερα, ἐπειδή τό θέλει καί ἐπειδή ἐμπιστεύεται τή δύναμη καί τή θέληση τοῦ Χριστοῦ. Παρότι ὁ ἴδιος διατάζει τούς ἄλλους, ἔρχεται στόν Ἰησοῦ νά παρακαλέσει. Παρότι μπορούσε νά ἐπιβάλλει στόν Κύριο νά ἔλθει στό σπίτι του, θεωρεῖ ἀνάξιο τόν ἑαυτό του νά ὑποδεχτεῖ ἐκεῖ τόν Χριστό. Παρότι ἔχει ἐπίγνωση τῆς δικῆς του δύναμης καί στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ὑποκλίνεται μπροστά στήν ὑπερφυσική δύναμη τοῦ Κυρίου, τήν ἀποδέχεται καί τήν ἀποζητάει χωρίς κενόδοξα κίνητρα. Αὐτή ἡ προσέγγιση πρὸς τόν Χριστό ἀποτελεῖ ἕνα δυνατό διδάγμα γιά ὅλους ἐμᾶς, τούς χριστιανούς. Μᾶς διδάσκει νά πλησιάζουμε τόν Κύριο μέ ἀπλότητα,

ἀπέριττα, μέ εἰλικρίνεια, μέ γνήσια ταπείνωση. Μή στεκόμαστε μπροστά στον Θεό ὡς ἀγενεῖς καί ἀπαιτητικοί ἰκέτες. Μήν ὀρθώνουμε τό νανῶδες ἀνάστημά μας μπροστά στή θεϊκή παρουσία, νομίζοντας ὅτι ἔχουμε μόνον δικαιώματα καί ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὑποχρεωμένος νά μᾶς ὑπακούσει. Ἡ εὐγένεια καί ἡ ταπείνωση τοῦ ἑκατόνταρχου διδάσκει σέ ὅλους τή μέθοδο τῆς ἀληθινῆς προσευχῆς.

Δεύτερον, ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κάτι συγκινητικό καί μεγαλειῶδες. Τό μέτρο τῆς ἀγάπης δείχνει τό μέτρο τῆς ἀρχοντιᾶς πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ ἑκατόνταρχος δέν ἦταν στρατιωτικός ἀρχοντας ἐπειδή εἶχε ἕναν ἀνώτατο βαθμό στήν ἱεραρχία τοῦ στρατοῦ. Αὐτό πού τόν ξεχώριζε ἦταν ἡ ἀληθινή ἀρχοντιᾶ τῆς ψυχῆς καί τοῦ χαρακτήρα του. Αὐτά τοῦ ἔδιναν ἀξία καί ὄχι ὁ στρατιωτικός βαθμός του. Αὐτή ἡ ἐσωτερική ἀρχοντιᾶ πῆγαζε ἀπό τήν ἀγάπη, πού εἶναι τό πολυτιμότερο στολίδι μιᾶς ψυχῆς. Τά ἀληθινά παράσημα τοῦ ἑκατόνταρχου δέν ἦταν τά στρατιωτικά του κατορθώματα ἀλλά ἡ ἀγάπη του γιά τούς κατωτέρους καί ἡ τρυφερή φρο-

ντίδα πού ἔδειχνε γι' αὐτούς. Σέ μία ἐποχή πού ἕνας δοῦλος εἶχε λιγότερη ἀξία ἀπό ἕνα ἔπιπλο τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ἑκατόνταρχος βλέπει στό πρόσωπο τοῦ δούλου ἕναν συνάνθρωπο. Φροντίζει τό δοῦλο σάν νά εἶναι ἀδελφός. Ἀγαπάει τόσο πολύ, πού προσκαλεῖ τόν ἴδιο τό Θεό νά ἐνεργήσει γιά τό χατίρι κάποιου, πού θά μπορούσε νά τόν ἀφήσει νά πεθάνει, χωρίς νά συγκινηθεῖ κανένας. Ἡ ἀγάπη φτάνει στήν ἀνώτερη ποιότητα, ὅταν ἀπευθύνεται σέ πρόσωπα ἀπαξιωμένα καί περιφρονημένα. Ὅταν κάποιος ἀγαπάει τόν ξένο, τόν ἀποβλητέο, τόν ἀδύναμο, τόν περιθωριοποιημένο, τόν ἀποκρουστικό, τότε ἀγαπάει ἀληθινά. Ὅταν ἡ ἀγάπη δέν πρόκειται νά λάβει ἀνταπόδοση, ὅταν δέν πρόκειται νά λάβει ἀναγνώριση, ὅταν δέν πρόκειται νά λάβει ἀνταμοιβή, τότε εἶναι ἀληθινή. Ὅταν ἡ ἀγάπη σέ ἐκθέτει, σέ ταπεινώνει, σέ κουράζει καί σέ ξοδεύει, τότε σέ κάνει ἄξιο συνομιλητή τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ ποιότητα τῆς ἀγάπης ἔκανε τήν πίστη τοῦ ἑκατόνταρχου ἀκατάβλητη.

«Ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε»! Ἐάν σ' ὅλη τή ζωή του ἓνας ἄνθρωπος καταφέρει νά προσελκύσει τόν θαυμασμό ἑνός Θεοῦ, ἔχει καταφέρει τά πάντα. Ὅλα τά ἀξιώματα, ὅλα τά κατορθώματα, ὅλες οἱ ἀναγνωρίσεις, ὅλες οἱ λαμπερές ταμπέλες, ὅλα τά πτυχία, ὅλα τά πλούτη καί οἱ γνωριμίες, ὅλα τά πολύτιμα αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι ἀπόλυτα σκουπίδια, φτηνά βρώμικα κουρελόπανα, μονάδες ὑπό τοῦ μηδενός μπροστά στόν θαυμασμό τοῦ Θεοῦ γιά ἓναν ἄνθρωπο. Μακάρι σ' ὅλη μας τή ζωή νά καταφέρουμε γιά ἓνα ἀπειροελάχιστο κομματάκι τοῦ δευτερολέπτου νά ἐξασφαλίσουμε τόν θαυμασμό τοῦ Θεοῦ γιά τό πρόσωπό μας. Τότε θά ἔχουμε καταφέρει τά πάντα! Μέ μία πίστη γεμάτη ταπείνωση καί ἀγάπη, σάν αὐτή τοῦ σημερινοῦ ἑκατόνταρχου, μπορούμε νά τό καταφέρουμε. Τότε ὁ θαυμασμός τοῦ Θεοῦ θά εἶναι ἡ ἀπόλυτη εὐτυχία καί ὁ ζωντανός Παράδεισος. Ἀμήν.